

[Transcript] Vinohradská 12 / Antisemitismus v Česku na vzestupu

Tady je Matěj Skalický a tohle je Vinohradská 12.

Urážky vyhrožování smrtí nebo popírání holokaustu.

Já tisemické prvky se projevují v řadě zprohlášených na sociálních sítích na internet.

Vždy byly vždy vnímání ten obětní beránek na něho svojde tuto vino za to vlastně co seděje.

V židovské organizace Texas, ministerstvy vnitra a zahraničí dokončují národní strategii boje proti antisemitizmu.

Židé jako obětní beránsi, kvůli covidu, kvůli válcem, kvůli ekonomické krizy.

V Česku roste počet nenávistných antisemických projevů.

Je v nás ta nenávist zakořeněná a co s tím můžeme dělat?

Je vnitřně Lúcie Korcové, rozhlasové novinářky a autorky reportáží o Českých dějnách.

Dnes je pondělí 13. března.

Ahoj Lúcie, vítěj ve Vinohradské 12.

Ahoj Mati.

V Česku roste počet nenávistných projevů, vůči, židum té témat, které muset ty teď věnuješ.

Jak moc roste ten počet?

Tak Federace Vžidovských Obcí v České republice připravuje každoročně výroční správu o projevech antisemitizmu včer.

Zatím ta poslední je z roku 2021.

Tam šlo o více než tisíc antisemických útoků, antisemických projevů, zaznamenaných, to neznamená, že musí být všechny, ale ty, které byly nahlášene.

Teď je Federace dokončuje tu výroční správu za úplinulý rok a já jsem natáčila z jim předsidou Petr Papouškem.

Tak boužel antisemitizmus v dnešní době nebo v posledních letech je navzestupu.

A ten mi upozorňoval na to, že podle těch předběžných dat ten nárudz bude určitě 100%.

Pohrád mi, tady je v České republice žiheme výborném prostředí a to je dobré, ale je třeba si uvědomovat, že ta situace se může kdykoliv změnit.

A ono se mění jako, mění se k horšímu samozřejmě.

My to i vnímáme z letiska toho z těch dat, které máme a je třeba proti tom bojovat.

To znamená, že těch projevů můhlo být přes 2000 za ten vojský rok a více za znamenáných.

Jak je to možné?

Tak tady určitě hraje roli několik faktorů.

Tím asi nejdůždějšími je, že jdeme z krize do krize.

Začlo to covidovou krizí, pak následovala energetická krize, inflace.

A to možná znít trošku sněšně, ale boužel se ukazuje i v historii, že to tak je.

Vždycky je potřeba najít viníka.

A asi se ukazuje, že jsme neponaučitelní a že vždycky to nejlepší viník pro nás je židovský národ nebo žide.

To je asi takové jedno vysvětlení, protože se podíváme zpátky třeba do covidu.

Tak si vezmi, kolik se objevovalo útoku a už to jsou útoki, že to je židovské spiknutí.

Psalo se, podívejte, se Izrael očkuje, tam jsouští na očkování, protože oni to spustili.

Ty konspirantní teori je všechno.

Vlastně jsme už na vlnách antisemitizmu, protože to už je podniecování k nenávisti vůči určité rase nebo náboženství.

Tak jak je definovaný antisemitizmus.

To samé se teď děje vlastně s energetickou krizí.

To samé se děje s inflací, se vším objevují se ty útoky, že za to může a teď mě zaráží jak strašně to zní.

Spiknutí světového židovstva.

To je vlastně termín, který ti možná neznámí, protože úplně stejnou rétoriku používaly na cístě ve 30. letech.

To sem rád, že za energetickou krizí si někteří češi myslí, že může spiknutí světového židovstva.

Vlastně asi za všechny krize, které dopadají na tento svět, se tak občas a jeví.

A jaké ty další nenávistné projevy třeba jsou? Jak si to představit?

Je potřeba říct, že ty útoky v Česku zaznamenane se v drtivé většině odehrávají v online prostoru, odehrávají se na internetu, na sociálních sítích.

Co si můžeme říct, že díky Bohu za tím.

O všem ta cest takte radikalizaci a k tomu útoku ve fyzickém světě je potom kratší, než by se mohlo zdát.

My jsme poměrně nedávno zaznamenali vlastně takový případ v Bratislavě, kde útoční zautočil na členy LGBT-komunity.

Ale zároveň ten manifest, nebo jak to nazvat, 65 stránkový dokument, který předtím svěřil na Twitteru, opravdu mluvil o nadvládě bílé rasy.

Byly tam velice patrné a neskrývané projevy antisemitizmu.

A pak opravdu ten člověk šil, vzal zbraň a šil zautočit na lidi už přímo před nějaký klub, před nějaký bar.

Takže předtím jako hodně svarují i policisté, i odborníci, že v fůvozovkách jenom online prostor může být ta první část, kde se ti lidé radikalizují.

Samozřejmě další projevy antisemitizmu jsou hanobení židovského majetku.

Také to určitě z historie z námi odhrávalo se to i v Čechách hanobení náhrobku na starých židovských rbytovech.

Pak jsou to samozřejmě ty fyzické útoky, u kterých jsme mluvili, ale zároveň jsou to samozřejmě i konspirační weby, které přes nějak jsme už před klukou zmiňovali.

Dělají ze židi ty hlavní vyníky všeho a oni to čím jsou v fůvozovkách ty jejich provozovatele nebo těco tam přispívají chytřejší, tím to dělají míná silnou formou, protože takovou v tíravější protič tenáře. Že by tam rovnou napsali, musíme všechny židi postřílet, tak samozřejmě to většinu inteligentních lidí odradí a viděsí.

Ale pokud tam budeš pod Prahově podsůvat furt nějakou nenávistvou či někomu a on za to může a proč jim se dání tak dobře a nám ne, tak to samozřejmě působí mnohem účinněj.

A pro měninom hanobení majetku to si můžu přestavit jako vandalizmus prostý?

Vandalizmus, vandalizmus máš to od popisování převa právě těch náhrubků, zpřejování na nich třeba nazistických symbolů.

Nedávno myslím, že jsem i někde viděla, že zaznamenely policisté nápis jude na dlažbě před židovským nad obchodem nebo bitem,

no přeci na gogo už nemyslí, co to bylo, ale jsou to tyhle ty projevy, tohle to vás nějakou ničení a to jsme u těch mírnějších projev,

u toho ničení v uvozovkách, protože třeba v Americe je běžné, že se tam vymlátí výlohy, nebo se i napadají osoby na ulici práci fyzické útoky, co my tady za tím nezažíváme a doufáme, že nezažijeme. Židé nejsou lidé.

Hitler řekl, že nechá nějaké židy na živu, aby svět pochopil, proč je zabíjel, tak teď je ten důvod jasný.

Židé nejsou lidé.

Je zdrcující, jak židáci na té pandemii vydělají, přitom není víc morálně pokřivené rasy než židé. Než židé, než židé.

To znamená liší se ty projevy u nás a v zahraničí rostou taky.

Dejme tomu i v tom teď si změnila Ameriku, ale třeba v tom blízkem zahraničí okolo nás ty projevy antisemitizmu.

Ty projevy právě rostou, rostou dosvírazně, i proto Evropská unie už před rokem a čtvrt zhruba vyzvala z členské státy, aby přijali národní strategie boje proti antisemitizmu.

Některé státy už tak udělali třeba Švecko, myslím, že na posledí to byla Francie.

My, takovou česká republika, teď takovou to národní strategii dokončujeme, připravujeme, jsou tam přizvané židovské organizace.

Má to být na jenom o tom, jak předchází se těm projevům nebo jak na ně reagovat i ze strany soudců, policistů,

ale zároveň nedílnou součástí je i podpora židovského života, nebo židovskou způsobu života, různých tradic, různých setkání,

protože samozřejmě představ si to, že by si chtěl se jít zprátele na nějaké oslavě, ale bál se z toho je stav, nepříde někdo a nebude se projevovat násilně.

Takže by to mělo být vlastně i zajištění tránke ochrany těchto setkání.

Nějaké systemové tedy řešení antisemitizmu v Česku, které požaduje Evropská unie a my na tom začínáme pracovat?

Česně tak, a když se ještě vrátím tomu, jak se stalo na tu situaci ve světě,

tak Amerika to samozřejmě to je extrém, tam se dá podívat i na třeba reportáže TVC CNN, která z tomu hodně vynoje do hloupky.

Mě tam třeba hrozně zaujalo, že mluvili z mladými židovskými studenty na univerzitách a byl tam takový klúk 19 lety a mluvil o tom, že jo, že to jako pocituje, že jako vzrůstej nějaké projevy vůčeho osobie.

A už tam rozhovor měl na hlavě jarmulku a ten reporter se ho ptal a chodíte ven v jarmulce, on se tak jako zada za říká, ne, nechodím.

Vyjím, že jste většiný do Kippa.

Myslím, že jste většiný do Kippa.

Máte to většiný do Kippa.

Ale jste většiný?

Ne.

To vypovídající.

Ale zároveň teď, když se podíváme k našim bližším sousedům, tak třeba Francie nebo Švece, kdo to jsou země, které dlouho době jen mají opravu velký problém s antisemitizmem, je to samozřejmě také historicky dané, i třeba migrační politikou a tak dále, a tak dále.

Mám, že se v drtivé většině ty nenávisné projevy objevují na sociální sítích.

Neexistuje nějaký evropský systém pravidel i proto, aby se ty příspěvky mazali, respektive jak k tomu ty síti jako takové přistupují,

jsou to soukromé subjekty, samozřejmě ale podléhají nějakému evropskému právu.

Tak já myslím, že potřeba říct, že třeba Twitter, Instagram, Facebook,

takovéhle ty velké platformy, které asi skoro každý z nás využívá nebo minimálně zna, tak ty udělali za poslední roky poměrně velký kus práce. Oni už sami ty příspěvky buto blokují, mají tam systémově nastaveno jako detekci, a nebo upozorní na to, že ten obsah může být nějakým způsobem škodlivý. Jsem řěný nejenom o projevy antisemitizmu, ale celkově nějaké násynímo poděcování nenávistí celkově. To je asi ta jednodušší, ale varianta pro, nebo jednodušší. Ono ji se na to podíváme, tak kdy se budou objevovat v diskuzích na internetu antisemické projevy, urážky, vyhrožování, tak paradoxně možná je pro policist jako jednodušší se toho člověka dobrat, a co já bym já jsem natáčila s policistou z národní centrály boje proti terorizmu, extremismu a kibernické šikaně, a ten mi říkal, že dost často, když dopadnou toho dle člověka nebo dopadnou přídou si s ním popovídat, tak často se ukáže, že on použil nějaký antisemický výrok, aniž by to zamýšl, aniž by byl antisemita. Ví, který nedomyšlí zusledské svého jednání, nenapadne je, že tím, že to napiší na Facebook nebo na Twitter, v menších případech, takže se dopouští proti právního jednání. Jméno policisty známe, ale z povahy jeho práce nás poprosil, abychom ho neuváděli. A velmi často kýbí právej ta subjektivní stránka, to znamená to, že ten člověk by nějakým způsobem dlouhodobě projevoval nénávist, že velmi často dojdeme k tomu, že se náho ojedinejí projev v tomto směru. Zároveň už... Dost často stačí vlastně jenom to, že ty policisté přídou a on sám se řekne, že já jsem Bill Bay, to fakt asi bylo přes Čáru, byl jsem nějak rozrušený, tímto samozřejmě nezležčuju, neříkám, že to je v pořádku, ale je to asi takový jeden kix, není to nic pravidelného, ale opravdu víc nebezpečné jsou stránky, ať už na Facebooku nebo internetu, které cíleně ten antisemitismus propagují, dost často jsou jich vlastníci mimočer, když mu to nejsou české servdy, které by to provozovali, tím pádem je mnohem těší tohle to dohledat. Tam samozřejmě funguje nějaká spolupráce mezi těmi státy, takže ty informace, co mi říkal ten pán policista, se podaří vždycky získat. Ale ten aktivní boj proti tomu, aby to nezustávalo na těch sítích tentuje? Tam asi jedinej opravdu, že to mažou sami ty stránky, a jinak u těch webů je to samozřejmě asi ta nejlepší věc, jak to řešit. I s tím policistou jsme se bavili o tom, že ano, nejlepší je to odstraňovat, abyste jiskry nevznikl nějaký velký požád, a tomu se nebude dát hasi, tak jak to třeba známe z historie. Záleží, ale na tom, co se smazat dá, co se smazat nedá. Kdy si říkala, že když je to jeden kiks dobře, a pak si to ten člověk třeba úplně neuvědomí, že zrovnat ten jeho projev byl třeba antisemický, je to tím i jak moc je třeba antisemitizmus zakořeněný v české společnosti. Židovstvo potřebuje novostě toho válgu, která mu dopomůže dobití světa.

Na Soudubisionismus představuje militantní šovinistickou ideologie.

To to navčeský je vývoláno židovzetnámskými kouze, díky, kteří tak koužit, že židovzetnámskou stáj. Kde se ten antisemitizmus vzal?

No to je zajímavá otázka, protože já jsem před časem točila takový velký pořad s historičkou katkou Čapkovou,

s ústavou prosu do bedi, jiné akademie je věd, a menovalo se to, zůstali jsme sami, a já jsem znam zabývala otázku právě Čechů a židů v jednom státě v posledních stoletích.

A jaké ty naše vztahy jsou?

A strašně mě tam zaujalo, že ona říkala, že to vždycky bylo klubko propletený vztahu, že tady nebyl jako-by antisemitizmus, dobře můžeme se říct hilsneriáda,

a to je taková tmnější kapitola, možná jedna událost,

ale celko, když ona mi třeba popisovala i z různých spomínek, pamětníků, jak vypadal život na vesnici,

jak tam žili vedle sebe řide i Češi, a já toto rozdělině nemám hrozně ráda,

protože ho to potom zní, že ty řide nebyli Češi, ale tak řekněme Češi židovského viznání

a Češi křesťanského viznání a dělali spolu zabijačky a potkávali se

a chodili se radit jak s rabínem, tak s knězem, nebyl tam vlastně žádný mezi nimi rozkol,

bylo to opravdu propletené klubko vztahu, které potom násilně předrušili až Norymerské zákony a okupace českých zemí nazistickými vojsky v řeznu 1939 a samozřejmě potom

tak tý, že holo kaustu, kdy tady nemůžeme soudit,

nikdy nechci soudit tyhle ty věci, kteří jsem nežila, ale samozřejmě spustlí se člo bát,

takže možná předrušovali stáji ze svými židovskými spolu občany a tak dále,

já myslím, že na samostatný díl by potom bylo i to, jak si český nebo respektive československý stát, židům zachoval hned po druhé světové válce, to je taky velké témat.

A pak kdy se podíváš samozřejmě do těch úplnulých dekad, tak se ten antisemitizmus se vlastně objevoval

a vracel, můžeme se bavit o antisemitském pozadí prostě jsou ze slánský,

můžeme se bavit o tom zase uvolnění v roce 1968 a je následně normalizace a znovu se objevují

o antisemitské projevy, ale možná spíš z úst politických představitelů země,

než že by to bylo nějaké rozšířené mezi obyvatost.

Počkej, než se dostaneme dál, jaké je antisemitské pozadí procesu s Rudolfem Slánským?

Tak Rudolf Slánský byl žit a tam třeba je zajímavé,

že ty notičky k tomu procesu byli samozřejmě z Moskvi,

ono dokonce dlouho se ani nevědělo, kdo to bude, kdo bude ten obvinený,

znamen bylo spoust o možností, ne, než si to zlečilo,

tato Černou Petra si v Rusně potom vytáchl Rudolf Slánský z různých důvodů.

A je dost možné, protože sověský s vás měl velemyselnou antisemitskou politik,

on z začátku podporová zál Izrael pak úplně otočil a otočil zrovna v té době,

takže ano je velmi pravděpodobné, že byl požadavek,

aby ten proces byl hodně proti židovské vedení.

To byla tak váta, ale řekněme spodní linka toho, žeho.

No a po těch desítkách let teď, což je tam moje základní otázka,

proč tu stále jsou vůbec ty antisemitské projevy,

protože to, co si teďka všechno změňovala, tak to 78-80 let zpátky.

No a to je právě to možná to nejsmutnější,
že nejsme asi ubec schopní se poučit z nějaké historie,
ale já bych vlastně řekla, že jsou to nenávisné projevy celkově.
Že ani nemusí nemluvit o nenávisných projevech vůči židům,
ale třeba vůči vřesně LGBT komunitě,
vůči k komukoliv, dost jakýmkoliv způsobem odlišuje.
Možná je to otázka trochu filozofická, co je to v nás,
že potřebujeme si podhledat někoho, na kogo chceme utočit,
ale kdy se vrátíme k tomu antisemitizmu, tak já mám prostě takovou svojí teorii,
na základě všeho, co jsem kdy studovala, četla a s kým jsem se o tom bavila,
něopčas přijde, že antisemitizmu z tykořeny jeho,
ani nebyly z nějakého vráná boženského přesvědčení,
jako o tom, že židé měli majetek, ale proč měli majetek,
či měli zakázánověšnou dělat cokoliv moc jiného,
oni museli být obchodníci, museli půjčovat peníze a tak dále,
protože k ničomu jinému se nemohli dostat, takže možná,
že to plyne z nějaké závistí, tehdy a možná,
že to tak v nás zakořeněné ta závist,
že potřebené jako ukázat prstem.
A nemůže to být třeba také tím, že je to právě už tak hrozně dávno,
že ti lidé, co si tu dubu pamatují, už mezi námi neží a...
To jest si vlastně takto trochu uhodili hřebíček na hlavičku tím,
že je to tím, že nám vymíra generace lidí,
kteří zažili, třeba holocaust na vlastníků,
že prošli koncentračními tábory, už je opravdu strašné minimum.
A to je vlastně další obrovská věc v tom antisemitizmu.
Popírání holocaustu, které tady bylo vždycky,
ale které samozřejmě, a bojí se toho, jak historice, jak odborníci,
bude sýlit tím, jak my se odpoutáme od té živé historie.
Na jednu už to nebude něco, na co si můžeme pomyslně sáhnout
s tím pamětníkem, ale co je opravdu jako vzdálné,
že kapitola dějín stejně jako byla velká francouzská revoluce.
Už je to pro nás prostě strašně dalek, a už jsme mimo ten kontakt.
A pak je asi nebezpečné, jak to bude dál,
a je to vlastně i témat toho, jak ten holocaust dál připomínat
bez těch pamětníků, ale aby se s toho přesně nestalo ten mramor,
abychom si food dokázali s toho vzít po naučení,
a říci tohle už nesmíme nikdy připustit znovu.
Tak jsem řekl tatovi, tati tam, kde ten náš nácek z naší třídy.
A otec mě řekl, běž dál a neznáš mě.
Mě byli schovaní v tom bytě a museli jsme ležet někde pod nějakou postelí
a museli jsme vejt po tichu.
Ty tata už tě nepotřebujete předat Gestap.
Český fázista, vlajkaři byli.

Když ona přišla do třídy po prvé a viděla měno Fromovicova,
tak neřeká, byste žítovka.

A kvůli vám Hitler postavil koncentráky
a kvůli vám můj můj můj sůstav koncentráku
a děti zemřeli na spálu.

Slyšeli jsme úryvky z paměti národa.

Je možná právě tohle cesta připomínat si takovéto příběhy ve školách.

Aby ty projevy do budoucna nebyly mnohem častější než jsou teď,
protože se bavíme o nárustu, to si říkala,
zhruba 100% na tu finální správu federace židovských obcí stále čekáme,
ale víme, že ten nárust skutečně bude velký
a bavíme se jenom pouze o zaznamenaných nenávisných projevech
může ich být ve výsledku mnohem více.

Tak školy, školy jsou ta cesta?

Všetkoly, určitě tam šíří to povědomí o tom,
ale možná i celkově, jak se říkala, připomínat ty události,
ty konkrétní, třeba já nevím, první odjezd do terezínského geta
popravu Československých občanů v tábrze osvětím.

Toto ty všichni věci bychom si měli připomínat,
ale záleží se na tom způsobu.

Pokud s to uděláme kladení věnsu, jako třeba z antropojdu,
tak se prostě stane to, že už co bude jenom taková ta bysta, ten milník, ale už se na tím do nezamyslí.

A tam potom za mě hrozí to ryzyko, že to přestane se těch lidí dotýkat
a přesemosti říkat, tohle už nezmíme dopustit znovu.

Já myslím, že třeba Pavel Štingel v památníku ticha
se to opravdu snažit a přesně tohle tou cestou.

Spíš naopak dělá tam ty přednášky mluvit o tom,
propojovat tu minulost s tou současností.

On se vlastně hodně zaměřuje na to, aby propojil to,
že se stalo před 80 lety se současníma třeba studenty z středních škol,
aby jsme jim to dokázali vlastně přiblížit, ale je to pravda, jsou to školy.

Školy se musí zdělat celou té problematice

a do teďka to dělali ty pamětníci,

kteří chodili do těch škol a přednášeli tam,

vezmi si třeba stát Izrael má to,

že studenty středních škol jedou se podívat jinou za studium do osvětiny

a jedou tam ale v rámci té školy, aby se prostě na to podívat,

aby se to připomělo.

Můžná být něco takového, jsou zase částečně zínem, proč nezavít tohle?

Jsem, že i tam se na ty školní výlety jezdí.

Určitě, jenom možná to fakt zkusit nějakým způsobem,

aby si tě děcka neříkali, ježiš maria to zase jedu do nějaké pevnosti,

ale nějakým to zkusit prostě přiblížit,

ale je to opravdu těžká otázka,

a to je bude zajímavý sledovat, jak to budou řešit ty lidi.

A zpět ještě, které represy, když už opravdu by tu byla nějaká radikalizace a těch nenávisných projevů,

nebo že přibývalo, máme nějaký precedent už z minulosti,

jak je stíhat ty lidi, kteří takové nenávisné projevy,

vzdílí na sociálních sítích a podobně,

existuje nějaký souzený od souzený případ antisemitismu v České republice

z poslední doby, který by jsme mohli připomenout.

Oni tady jsou, je to jen dokonce několik těch případů,

vysoké tresty.

Tam je důležité možná říct úplně na začátek,

že policisté jsou právě ti, kteří vyhodnocují ty projevy,

protože oni jsou občas hodně jako by skryte

a je těžké, třeba tam je opravdu odlišit antisemickou linku od třeba něco jiného.

Takže je to na policisté, jak oni to vyhodnotí,

jestli tam opravdu je to hanobení rasy, podněcování k nenávisti a tak dále, a tak dále,

pak si to postupuje dál.

Ale sam mi říkal ten vám policist,

který jsou může trvat až půl roku od toho, co se to začne konečně projednávat až do jeho konce.

To ti říkal ten z toho utvarou?

To mi říkal ten policista z národní centrály pro terorismus, extremismus a kibernitskou šikanu.

On byl ten, který říkal, že důležité je vlastně ta prevence.

Opravdu to potírat v nejtěch začátcích,

že to vlastně ani nemusí až tak dojít k tomu soudu, když zvládneme to vlastně zamačkat,

udusit a nedyslačne objevovat,

dávě tam ještě těch důrazit jednu věc, protože samotnou mě hrozně zajímala, co jsem se ojiptala,

kdy vlastně nahlásit něco takového polici.

Protože když to vezmu ze svého pohledu, já, když přijdu k internetu a někdo tam na mě zautočí

a napiš mi něco hnusného, nějakou výhrůžku nebo tak,

tak nad tím asi mávnu rukou, řeknu si o něm něco nepěkného vesle hlavě,

ten komentár smažu, možná se to uživatel a bloкну a půjdu dál.

Posiluje ho anonymita, já to nějak přežiju.

Přesně tak, a hlavně možná v nás i takovéto policie řeší ty důležitý kriminální zločiny.

Přeci jí nebudu obtěžovat s tímhle tím, ale právě jsem sa to ptala toho policisty,

tak on mi zdůrazňoval, že cokoliv co bereme jako osobní újmu,

co se nás dotýká, co nás nějakým způsobem zraňuje, máme z toho obavy,

tak ať se nebojíme te policie na hlásič,

ona je tam od toho, aby to potom vyšetřila,

že to automaticky neznamená, že jsme tomu člověku zavařili dokonce života,

ale možná jenom fajn, když za ním ta policie přiděrek nemů tohle prostě není správné jednání.

Což se tedy netýká pouze antisemických projevů nánávisti, ale vlastně úplně všech.

Samozřejmě.

Tak moc díky, Lucie, že jsme to společně mohli probrat.

Díky za pozvání.

[Transcript] Vinohradská 12 / Antisemitismus v Česku na vzestupu

Tohle už je všechno z Vinohradské-12 z pravodajského podkástu českého rozhlasu. Dnes s Lucí Korcovou, editorkou Vinohradské-12 a taky naší rozhlasovou expertkou na historická témata nadějiny českých zemí a podobně. Rozebírali jsme spolu rostoucí projevy nánávistí Vůčižidům v Česku. Začíná nový týden je opět pondělí, to znamená pětice nových díky. Když si nás pustíte, jsme na webu i rozhlas CZ v podkástových aplikacích i ve vysýhlání českého rozhlasu Plus. Na slišenou zítra.